

* * *

Pamięci Witolda Waroczewskiego

Steh auf!
Verfluchten Polen! –
krzyknął a dziąsła,
jak u psa szczerzącego zęby, zabielały.
A ten nawet nie drgnął,
na nogach dziurawe buty,
na grzbiecie postrzępiony pasiak,
a na sercu kropelka ojczyzny:
w dół odwrócony trójkąt z literką P.
Bo łany żyta na polach,
i wierzby nad rzeką już go opuściły.
Zostały tylko
ostre grudy ziemi
i błoto,
gdy rozmarzały zimowe dni.
15 czerwca 1942 roku,
prawdopodobnie ciepłego wczesnoletniego dnia,
kiedy
pęki margerytek rozkwitały...

Thum.: Kazimierz Burnat